

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 1T/51/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9511100164
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 01. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Králik
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2012:9511100164.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Králika a členov senátu JUDr. Jána Buvalu a JUDr. Emila Klemaniča, v trestnej veci proti X.. N. A., obžalovanému pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 3. januára 2012 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

X.. N. A., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom XXX XX N., K. XXXX/X, zamestnaný ako inšpektor Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto, od 1. augusta 2011 zaradený mimo činnnej štátnej služby,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 28. apríla 2011 v poobedňajších hodinách v Bratislave na ul. Bajkalská 5/C, v prevádzke spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava, kde ako inšpektor Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto vykonával úradnú kontrolu potravín v zmysle § 21 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. e) Zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov, oznámil K. D., produktovej manažérke spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava, ktorá v tom čase zastupovala vedúcu prevádzky Seoul Plaza, že v úradnom zázname o kontrole neuvedie zistené nedostatky, ale chce mať z toho úžitok, pretože jeho plat je nízky a v zápätí po otázke: „Čo mi viete ponúknuť?“, od nej zato požadoval bližšie nekonkretizovaný úplatok, pričom v úradnom zázname o kontrole potravín č. 28/04/2011/Dž/1, okrem chýbajúcich záznamov o sanitácii a meraní teploty v predajni, neuviedol žiadne ďalšie nedostatky, za čo si vyžiadala a následne zobrala 10 kg balenie jazmínovej ryže zn. Double Ellefant, dve balenia kešu orieškov a nezistený počet nápojov po záručnej dobe v cene najmenej 28,19 €, čím konal v rozpore s § 61 ods. 1 písm. c) Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

t e d a

v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo pre seba žiadal a prijal úplatok a spáchal taký čin ako verejný činiteľ,

č í m s p á c h a l

zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 329 ods. 2, s poukazom na § 36 písm. j), a použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere p äť rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, s poukazom na § 36 písm. j), a použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona mu ukladá trest zákazu činnosti spočívajúci vo výkone funkcie inšpektora Štátnej veterinárnej a potravinovej správy na dobu p äť rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 3. januára 2012, súd po vykonaní dôkazov, a síce výsluchu obžalovaného X.. N. A., výsluchov svedkov K. D., J. D. a K.. K. K., prehratím na technickom zariadení podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku obrazového záznamu a prečítaním listinných dôkazov zistil nasledovný stav.

Obžalovaný X.. N. A. dňa 28. apríla 2011 v poobedňajších hodinách v Bratislave na ul. Bajkalskej 5/C v prevádzke spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava, kde ako inšpektor Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto vykonával úradnú kontrolu potravín v zmysle § 21 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. e) Zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov, produktovej manažérke spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava K. D., ktorá v tom čase zastupovala vedúcu prevádzky Seoul Plaza oznámil, že v úradnom zázname o kontrole neuvedie zistené nedostatky, ale chce mať z toho úžitok, pretože jeho plat je nízky. Potom po otázke: „Čo mi viete ponúknuť?“ od nej za to požadoval bližšie nekonkretizovaný úplatok, pričom v úradnom zázname o kontrole potravín č. 28/04/0/2011/DŽ/1 okrem chýbajúcich záznamov o sanitácii a meraní teploty v predajni, neuviedol žiadne nedostatky, za čo si vyžiadal a následne zobral 10 kg balenie jazmínovej ryže zn. Double Ellefant, 2 balenia kešu orieškov a nezistený počet nápojov po záručnej dobe v cene najmenej 28,19 €. Konal tým v rozpore s § 61 ods. 1 písm. c) Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Obžalovaný X.. N. A. na hlavnom pojednávaní v rámci kontradiktórneho trestného procesu uviedol, že kritického dňa sa do prevádzky dostavil v popoludňajších hodinách a preukázal sa služobným preukazom. Keď zistil, že predávajúca za pultom neovláda slovenčinu, išiel dozadu do predajne, kde našiel vedúcu. Na jej meno si na hlavnom pojednávaní presne nevedel spomenúť, či sa volá D. alebo D.. Jej povedal, že došiel na bežnú úradnú kontrolu. Potom sa vrátil späť do predajne, kde našiel niektoré výrobky, ktoré boli po dobe spotreby. Zobral ich a odniesol dozadu do kancelárie. V predajni našiel aj výrobky, ktoré neboli označené v zmysle legislatívy a aj tieto odniesol do kancelárie vedúcej. Povedal jej, že takéto výrobky môžu spotrebiteľa zavádzať. Výrobky, ktoré boli po dátume spotreby, resp. zle označené, sa nemuseli dávať do záznamu, čo vyplývalo z pokynu riaditeľa. Číslo pokynu ale obžalovaný pred súdom uviesť nevedel. Išlo o to, že keď sa nájde malé množstvo takého tovaru, akonáhle sa stiahne z predaja, tak sa vlastne zabráni jeho predaju a tým sa zistený nedostatok napraví. V tomto prípade tých výrobkov bolo maximálne do desať kusov. Preto takéto nedostatky neuviedol v úradnom zázname.

Obžalovaný ďalej uviedol, že v prevádzke nevedeli meranie teploty v predajni, vlastne merali len teplotu v chladiarenských a mraziarenských boxoch. Ako nedostatok ešte zistil aj to, že nevyhotovovali záznam vykonávaných sanitácií. Preto vedúcu poučil ako sa tieto záznamy vedú a čo tam treba napísať. Konečný záznam o kontrole vedúcej prečítal a povedal jej nech si sama určí termín, dokedy vedia tieto dva nedostatky odstrániť. Vedúca nemala pripomienky, pamätá si na to, že sa pozrela do kalendára a stanovila si termín vykonania nápravy. On tento dátum uviedol do záznamu. Potom obaja s vedúcou záznam o kontrole len podpísali a on odišiel. V zápätí vedúca vybehla za ním a niečo mu vložila do

kufra auta, pretože v tom čase si tam kládol svoju aktovku. Tá vedúca bez slova odišla. On keď zistil, čo to je, vyložil to ku košu, ktorý sa nachádzal na chodníku a odišiel preč. Vyložil to preto, lebo na to nie je odkázaný. On sa s vedúcou o tom nerozprával, lebo tam už nebola. Pre neho totiž kontrola končí akonáhle vyjde z prevádzky von. To, čo mu vedúca vložila do kufra auta bola nejaká ryža a nejaké kešu oriešky.

Na otázky prokurátora obžalovaný ďalej dodal, že ako inšpektor pracoval v Regionálnej veterinárnej a potravinovej správe asi šesť rokov. Pred touto kontrolou bol v tejto prevádzke jedenkrát. Je možné, že už vtedy sa stretol s pani K. D.. Jednoducho, keď vošiel do prevádzky kritického dňa, tak ju už poznal. Jeho kontrola bola zameraná na správne označovanie tovaru a dobu spotreby. Nie je nič neobvyklé, že na kontrole bol sám. Riaditeľ Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy vedel o jeho kontrole, pretože si necháva predkladať od všetkých inšpektorov plány kontrol. V čase jeho návštevy na spomínanej prevádzke boli v predajni len traja ľudia, a síce tá vedúca K. D. a dvaja ľudia kórejskej národnosti. Kupujúci nebol nikto. Tí ľudia kórejskej národnosti mu po preukázaní sa služobným preukazom posunkami naznačili, že má ísť dozadu predajne. Kontrola trvala asi pol hodinu. K. D. mu tú ryžu doniesla v bežnej plastovej bielej igelitke. Ryža bola v jednom balení. Obžalovaný ďalej dokazoval, že tú ryžu s kešu orieškami nevrátil späť do predajne preto, lebo by musel vyvinúť určitú námahu a vedúca by ho mohla z toho aj obviňovať. Jeho auto stálo od predajne 10 až 20 metrov a jemu by to vrátenie ryže a kešu orieškov do predajne trvalo 10 až 15 minút. Obžalovaný uviedol, že nevie ako sa K. D. dostala k jeho vozidlu s tou igelitkou, keď mu ju vložila do kufra, lebo sa dozadu nepozeral. Nevedel, že v predajni sú kamery, dozvedel sa to až od vyšetrovateľa. Nestáva sa mu, že by na kontrolách dostával nejaké prezenty. Naopak, snaží sa mať dobrý kontakt s pracovníkmi určených predajní, dáva im kontakt, aby sa s ním mohli poradiť, aby nemali nedostatky.

Na otázky svojho obhajcu uviedol, že v čase skutku bol jeho čistý mesačný príjem asi 525 €. Je slobodný, bezdetný a býva u rodičov, pričom nemá žiadne mimoriadne výdavky. Kritického dňa komunikoval s K. D. len v jej kancelárii. V ten deň z predajne do kancelárie zašiel asi 11 až 12 krát a to vtedy, keď tam odnášal výrobky, ktoré sťahoval z predaja. V tom čase K. D. od neho nepožadovala nič. Ani on od nej nepožadoval nič vo svoj prospech. S K. D. sa o jeho plate rozprával len v rámci bežného rozhovoru. Jeho plat je naozaj nízky v porovnaní s priemerom. Otázky: „Čo mi viete ponúknuť?“ jej nepoložil.

V prípravnom konaní obžalovaný X.. N. A. vypovedal zhodne ako pred súdom, až na to, že pred vyšetrovateľom uviedol, že pani K. D., keď vybehla za ním z predajne, mu 10 kg jazmínovej ryže a 2 vrecúška kešu orieškov, položila na sedadlo auta.

Svedkyňa K. D. ako produktová manažérka spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava pred súdom v zhode s prípravným konaním uviedla, že v čase kontroly sa v predajni nachádzala aj manželka konateľa spoločnosti, ktorá sa volá H. W. a nejakí zákazníci. Ona nevie po slovensky, vie len kórejsky a trochu anglicky. V čase kontroly vlastne zastupovala vedúcu predajne J. D., a preto obžalovaný komunikoval s ňou. Ten počas vykonávania kontroly zistil, že na niekoľkých kusoch tovaru je nedostatočné značenie, čo podľa neho bolo možné považovať za zavádzanie zákazníkov. Ona sa mu snažila vysvetliť, že uvedenú závalu je možné odstrániť okamžite. Viaceré jeho argumenty jej pripadali účelové, vytýkal jej neoznačenie dátumu spotreby na výrobkoch, pričom po dôkladnom prezretí výrobkov bolo zistené, že dátum bol riadne vyznačený. Z jeho kontroly mala pocit, že účelovo hľadá akúkoľvek chybu a nedostatok, ktorý môže vytknúť. Keď našiel závalu, okamžite za ňou prišiel, dôrazne ju na ňu upozornil s tým, že za to hrozí vysoká pokuta, ktorej výšku jej obžalovaný aj oznámil, ale pred súdom si na ňu už nepamätala. V tej súvislosti jej obžalovaný povedal, že tú pokutu navrhne riaditeľovi, ktorý zásadne k navrhutej sume pripisuje nuly len z pravej strany. Snažila sa mu vysvetliť každú závalu, ktorú našiel, avšak na jej vysvetlenia obžalovaný nijako nereagoval, ale neustále opakoval, že im hrozí vysoká pokuta a že k nim bude chodiť na kontroly častejšie. Uviedol, že v prípade, ak sa mu budú revanšovať, tak im poskytne „ochranu“ v prípade ďalších kontrol. Následne jej navrhol, že spíše záznam, v ktorom neuvedie zistené závady, ale chce mať z toho úžitok, pretože jeho plat je nízky. Túto vetu zopakoval viackrát a preto svedkyňa nadobudla dojem, že chce nejaký úplatok. Viackrát sa jej opýtal, že čo mu vie ponúknuť, keď mu na to odpovedala, že nič, povedal, že si u nich „nakúpi“. Svedkyňa mu na to odpovedala, že ona mu z tovaru nemôže nič dať, lebo tovar nie je jej. Po spísaní záznamu sa jej obžalovaný opýtal, či súhlasí

s obsahom záznamu, pretože bola v značnom strese z jeho správania, ktoré bolo neobvyklé, záznam podpísala s tým, že k nemu nemá žiadne výhrady. Po podpísaní záznamu sa jej opätovne obžalovaný opýtal, čo mu vie ponúknuť za to, že v zázname nie sú uvedené žiadne nedostatky. Keď mu odpovedala záporne, prešiel sa po predajni a povedal, že chce veľké balenie jazmínovej ryže a sám si zobral ešte dve balenia kešu orieškov z regála. Ryžu si nechal vyniesť svedkyňou, čo jej zdôvodnil tým, že takto to bude lepšie, aby to zle nevyzeralo. Ona mu ryžu vyniesla pred obchod, tam si ju zobral a odišiel. Svedkyňa jeho auto nevidela. Dala mu aj igelitku, takú bielu bežnú, do nej si položil tie dve balenia kešu orieškov a niekoľko nápojov po záručnej dobe, ale na ich počet si už svedkyňa nepamätala. Aj nápoje si vypýtal. Ryža sa do igelitky nezmestila. Keď sa vrátila do predajne ihneď o skutočnostiach s kontrolou obžalovaného telefonicky informovala konateľa spoločnosti, ako aj office manažérku svedkyňu J. D., s ktorou na druhý deň spísali aj písomnú sťažnosť.

Pred súdom svedkyňa ďalej dokazovala, že z kontroly bola naozaj stresovaná, lebo v potravinárstve pracuje už dlhšie, kde sú kontroly bežné, ale nikdy sa nestretla s tým, že by kontrolór od nej požadoval úplatok. Obžalovanému vyslovene išlo o to, aby si niečo zobral, aby mal z toho prospech. Robil kontrolu nie preto, aby sa zjedнала náprava, ale aby niečo našiel, a aby z toho mohol niečo dostať. O súkromných veciach sa s ním nerozprávala. Z nedostatkov, ktoré boli v správe uvedené, a síce nemeranie teplôt v predajni a nevykonávanie záznamov sanitácie, svedkyňa uviedla, že všetko bolo ihneď odstránené.

Na otázky obhajcu obžalovaného svedkyňa uviedla, že v prípravnom konaní nehovorila o tom, že obžalovaný si vypýtal aj tie nápoje, lebo jej to vtedy neprišlo ako dôležité, lebo to bol odpísaný tovar. Boli to možno 3 fľašky alebo plechovky. Pred súdom tie nápoje povedala preto, lebo ju to jednoducho napadlo. Obžalovanému na jeho žiadosť tú ryžu vyniesla pred predajňu, tam mu je vložila do rúk, pričom obžalovaný v jednej ruke už držal tašku s nápojmi a kešu orieškami. Potom sa otočila a vrátila do predajne. Do kufra auta mu tú ryžu určite nedávala, pretože ani nevedela, či bol vôbec autom. Keď mu ryžu odovzdávala, stáli na chodníku pred predajňou asi dva metre. Cez nijakú cestu neprechádzala. Pred súdom opätovne zdôraznila, že vôbec nevedela, že obžalovaný bol na kontrole vozidlom.

Svedkyňa J. D., office manažérka v spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava pred súdom zhode s prípravným konaní uviedla, že dňa 28. apríla 2011 v poobedňajších hodinách jej telefonovala zamestnankyňa K. D.Á., ktorá ju v ten deň zastupovala a informovala ju, že v predajni bola veterinárna kontrola, pričom inšpektor bol sám. V tej súvislosti svedkyňa uviedla, že K. D. bola veľmi vystrašená pretože inšpektor si od nej vypýtal úplatok, ktorý odôvodňoval tým, že našiel určité nedostatky na označení tovaru, avšak dokáže im pomôcť, ale pretože má nízky plat, chce mať z toho úžitok. Keď mu úplatok nechcela dať, vyvíjal na ňu nátlak s tým, že dokáže ich firme poskytnúť určitý druh ochrany aj do budúcnosti. Následne si vypýtal 10 kg balenie jazmínovej ryže a dva balíčky kešu orieškov. Svedkyňa uviedla, že K. D. mu ich dala, pretože sa vyhrážal vysokou pokutou s tým, že napíše návrh na správne konanie a riaditeľ veterinárnej správy výšku pokuty nikdy nemení smerom dole. Pretože sa bála pokuty a zo správania inšpektora bola vystrašená, na jeho požiadanie mu vyniesla vrece s ryžou pred predajňu. Takto to K. D. oznámila svedkyňi. Svedkyňa ihneď informovala konateľa spoločnosti a na jeho pokyn nasledujúci deň spísala sťažnosť spoločne s K. D. na inšpektora X. N. A. na Regionálnu veterinárnu a potravinovú správu Bratislava - mesto, ktorú adresovali aj veľvyslanectvám Kórejskej republiky a Veľkej Británie.

Svedkyňa pred súdom zvýraznila, že inventarizáciou, na ktorú dala pokyn, sa zistilo, že im chýba jedno balenie 10 kg ryže s názvom Double Elefant. Výsledok inventúry svedkyňa odovzdala aj vyšetrovateľovi na jeho žiadosť do spisového materiálu.

Svedok K.. K. K., riaditeľ Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto, nadriadený obžalovaného pred súdom v zhode s prípravným konaním dokazoval, že obžalovaného dobre pozná, pretože od roku 2006 je jeho podriadeným inšpektorom Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto. O celej veci sa dozvedel zo sťažnosti, ktorá mu bola zaslaná na jeho meno z kontrolovaného subjektu. Uviedol, že sa mu to stalo prvý raz v kariére, že išlo u jeho podriadeného o podozrenie z korupcie, radil sa aj s nadriadenou štátnou veterinárnou a potravinárskou správou, ktorá

mu odporučila, aby vec odstúpil Úradu boja proti korupcii, čo aj urobil. Keď bol oboznámený s tým, že obžalovanému X.. N. A. bolo vznesené obvinenie, ihneď ho zaradil mimo činnú štátnu službu.

Svedok na hlavnom pojednávaní ďalej uviedol, že on nie je priamym nadriadeným obžalovaného, ale nad obžalovaným je ešte vedúci oddelenia, potom vedúci odboru a až potom je on ako tretí stupeň kontroly. Svedok sa vyjadril k skutočnosti, či inšpektori môžu chodiť na kontroly aj sami, k čomu dodal, že žiaden právny predpis tomu nebráni a aj prax je taká, že buď chodia vo dvojici alebo aj sami.

Na otázky obhajcu obžalovaného svedok uviedol, že konkrétny inšpektor po vykonaní kontroly je oprávnený uložiť sankciu podľa zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov a to je buď bloková pokuta v priestupkovom konaní, ale len za priestupky uvedené v spomínanom zákone alebo ide o sankciu v správnom konaní, ktorú navrhuje príslušný inšpektor, ale ukladá vedúci odboru, prípadne riaditeľ. Inšpektor bežne po vykonaní kontroly priamo v prevádzke môže uložiť opatrenia, napríklad na odstránenie nedostatkov spočívajúcich v predaji výrobkov po dátumu spotreby alebo akékoľvek také, ktoré sa dajú odstrániť na mieste. Potom je oprávnený v stanovených lehotách skontrolovať prevádzku, či boli odstránené v dohodnutej lehote určité nedostatky a to preto, aby v návrhu rozhodnutia vedel uviesť sankciu alebo túto skutočnosť zohľadniť. Svedok ďalej zvýraznil, že každé jedno opatrenie inšpektora musí byť uvedené v zázname o kontrole, teda aj také, ktoré bolo odstránené na mieste. Na konkrétnu otázku uviedol, že nevydal žiaden formálny alebo neformálny pokyn o tom, že by nedostatky zistené inšpektorom v kontrolovanej prevádzke, ktoré možno odstrániť na mieste, či už ide o predaj tovaru po záruke alebo správne neoznačený tovar, nebolo potrebné uvádzať v zázname. V tejto súvislosti dokazoval, že zákon o potravinách jasne hovorí, že všetky nedostatky musia byť sankcionované, či už v priestupkovom alebo v správnom konaní. V nadväznosti na to svedok uviedol, že obžalovaný bol povinný v spomínanej prevádzke po zistení nedostatkov, keď aj v počte do desať kusov, porušenia uviesť v úradnom zázname, hoci nedostatky boli odstránené na mieste. Záverom svojho výsluchu svedok uviedol, že nevie ako v konečnom dôsledku dopadla kontrola vo firme Korea Foods, s. r. o. Bratislava, teda či im bola uložená nejaká sankcia alebo nie. Regionálna veterinárna a potravinová správa má rok od vykonanej kontroly na to, aby príslušnú kontrolu vyhodnotila a uložila sankciu. Jednoducho, nemôžu nechať kontrolu len tak, že kontrolovaný subjekt nedostatky odstráni a nič sa potom s tým nerobí.

Na zadokumentovanie tohto skutku je významným dôkazom aj obrazový záznam z priemyselnej kamery spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava, ktorý súd postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku vykonal na hlavnom pojednávaní na technickom zariadení na prenos obrazu a zvuku za stálej prítomnosti obžalovaného a svedkyne K. D.V.. Z obrazového záznamu v celkovej dĺžke 54 sekúnd je zrejmé, ako svedkyňa K. D. s obžalovaným X.. N. A. opúšťa predajňu v 17 sekunde a vracia sa sama späť do predajne v 52 sekunde záznamu. Znamená to, že svedkyňa K. D. bola mimo obrazu približne 35 sekúnd. Po upozornení svedkyňou, že keď vyšla s obžalovaným pred predajňu, dostali sa asi dva metre k oknu, ktoré na zázname stmavlo, čo znamenalo, že celých 35 sekúnd sa tam nachádzala s obžalovaným v priebehu ktorých mu odovzdala 10 kg balenie ryže do rúk a poďakovala mu za kontrolu, a potom sa vrátila do predajne, predseda senátu skonštatoval, že na zázname skutočne vidieť na pravej strane okna tiene s tým, že keď tiene zmizli, svedkyňa sa vrátila do predajne. Uvedený záznam z kamerového systému kontrolovanej prevádzky potvrdzuje jednoznačne výpoveď svedkyne K. D., že 10 kg balenie jazmínovej ryže obžalovanému odovzdala tesne pred predajňou, a teda mu ju nepoložila do jeho vozidla, či už na sedadlo alebo do kufra auta.

Spáchanie tohto skutku potvrdzujú aj listinné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 269 Trestného poriadku. Bolo prečítané oznámenie podozrenia z trestnej činnosti (č.l. 1), z ktorého je zrejmé, že riaditeľ Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto K.. K. K. podáva trestné oznámenie na nezákonný postup obžalovaného X.. N. A. pri úradnej kontrole potravín v spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava, na ktorý ho upozornil konateľ spoločnosti v sťažnosti. Ďalej bola prečítaná sťažnosť firmy Korea Foods, s. r. o. Bratislava z 29. apríla 2011, doručená Regionálnej veterinárnej a potravinovej správe Bratislava - mesto 3. mája 2011(č.l. 2) na nezákonný postup obžalovaného ako inšpektora Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto X.. N. A..

Zo záznamu o úradnej kontrole potravín č. 28/04/2011/Dž/1 z 28. apríla 2011 (č.l. 3-6, 37-40) vyplýva, že pri kontrole obžalovaného v prevádzke spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava dňa 28. apríla 2011 boli uložené opatrenia na základe zistených nedostatkov a to povinnosť zavedenia evidencie sanitácií a merania teplôt v priestore predajne s dátumom odstránenia do 2. mája 2011.

Ďalšími listinnými dôkazmi v rámci tohto skutku prečítanými na hlavnom pojednávaní boli aj zápisnice o trestnom oznámení (č.l. 8-10), zápisnica o prerokovaní sťažnosti s obžalovaným (č.l. 43-44), kópia týždenného plánu (č.l. 50), vyhlásenie o zložení sľubu (č.l. 51), opis štátnozamestnaneckého miesta obžalovaného (č.l. 53-54), zmena štátnozamestnaneckého pomeru (č.l. 88), kópia spisu Krajskej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava č. 901/2009-120 (č.l. 55-72), správa spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava (č.l. 75), z ktorej je zrejmé, že po vykonaní inventarizácie bolo zistené, že na predajni Seoul Plaza chýba 10 kg balenie jazmínovej ryže Double Elefant, ktorej cena bola stanovená na sumu 28,19 €. Dve balenia kešu orieškov vyčíslit' nevedeli, pretože na predajni sa nachádzali rôzne balenia tohto tovaru. Ďalšími listinnými dôkazmi boli dodacie listy k správe spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava (č.l. 76-86).

V rámci súdneho konania súd na hlavnom pojednávaní podľa § 274 ods. 1 Trestného poriadku zamietol len jediný návrh na doplnenie dokazovania, a síce návrh obhajcu obžalovaného spočívajúci v zabezpečení kompletného spisového materiálu z Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto z úradnej kontroly vykonanej obžalovaným v prevádzke v spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava s tým, či prípadná sankcia je už právoplatná. Súd to zdôvodnil ako nepotrebný dôkaz pre jeho rozhodovanie v tom, že pre súd nie je rozhodujúce akou sankciou právoplatne skončila kontrola v spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava s tým, že výsledok kontroly nijako neovplyvní už aj tak zadokumentované konanie obžalovaného. Súd teda vzhľadom k existencii dostatočného množstva dôkazov v podobe výpovedí svedkov, obrazového záznamu, ale aj listinných dôkazov rozhodol, že navrhnutý dôkaz obhajcom obžalovaného sa vykonávať nebude.

Po takto vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní a vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne, súd dospel k nasledovným skutkovým záverom. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný X.. N. A. tak, ako mu to kládla za vinu obžaloba.

Svedkyňa K. D. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ako i v prípravnom konaní obžalovaného X.. N. A. zo spáchania skutku v celom rozsahu usvedčila. Jej výpovede pred súdom i pred vyšetrovateľom sú v podstatných skutočnostiach zhodné a navyše korešpondovali s výpoveďami svedkov J. D. a K.. K. K., ale najmä obrazovým záznamom z priemyselnej kamery spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava a tiež listinnými dôkazmi a spolu tak vytvorili ucelenú predstavu o predmetnom skutku.

Súd vo výpovediach svedkyne K. D. nezistil žiadne okolnosti, ktoré by jej výpovede robili nedôveryhodnými. Tu treba uviesť, že svedkyňa K. D. vo svojich výpovediach jasne súdu vysvetlila, akým spôsobom a za akých okolností došlo k žiadaniu úplatku obžalovaným, ako aj k odovzdaniu 10 kg balenia jazmínovej ryže, dvoch balíčkov kešu orieškov a nezisteného počtu nápojov po záručnej dobe.

Svedkyňa K. D. teda jednoznačne svojimi výpoveďami pred súdom a v prípravnom konaní usvedčila obžalovaného zo spáchania zločinu, keď vo svojich výpovediach podrobne opísala priebeh kontroly obžalovaným. Bez akýchkoľvek pochybností uviedla, že z kontroly obžalovaného mala pocit, že účelovo hľadá akúkoľvek chybu alebo nedostatok, ktorý môže vytknúť. Keď našiel závalu okamžite za ňou prišiel, dôrazne ju na ňu upozornil s tým, že za to hrozí vysoká pokuta, ktorú on navrhne riaditeľovi, ktorý zásadne k tejto sume pripisuje iba nuly z pravej strany. Svedkyňa sa mu snažila vysvetliť, že zistené nedostatky v podobe neoznačeného druhu tovaru a v niekoľkých kusoch tovaru predávaného po dátume spotreby vie odstrániť okamžite, avšak obžalovaný neustále opakoval, že im hrozí vysoká pokuta a že k nim bude chodiť na kontroly častejšie. Treba len zopakovať, že svedkyňa K. D. uviedla, že obžalovaný jej hovoril, že keď sa mu budú revanšovať, tak im poskytne akúsi „ochranu“ v prípade ďalších kontrol. Potom navrhol, že spíše záznam, v ktorom neuvedie zistené závady, ale chce mať z

toho úžitok, pretože jeho plat je nízky, túto vetu zopakoval viackrát a preto nadobudla dojem, že chce nejaký úplatok. Viackrát sa jej opýtal, čo mu vie ponúknuť a keď mu odpovedala, že nič, pretože tovar nie je jej, tak obžalovaný povedal, že si u nich nakúpi. Vyžiadal si 10 kg balenie jazmínovej ryže a z regálu si sám zobral dva balíčky kešu orieškov, pričom pýtal aj nezistené množstvo nápojov po záručnej dobe. Požiadal svedkyňu, aby mu to vyniesla pred predajňu, čo svedkyňa aj urobila. Na konkrétnu otázku svedkyňa dokazovala, že jazmínovú ryžu obžalovanému odovzdala pred predajňou asi dva metre od vchodu pri okne predajne, odovzdala mu ju do rúk. Odmietla skutočnosť, že by vedela o tom, že obžalovaný bol osobným motorovým vozidlom. Ryžu mu v žiadnom prípade nedávala do jeho vozidla, či už do kufra alebo na sedadlo. O priebehu kontroly, z ktorej bola zhrozená, ihneď informovala svoju nadriadenú vedúcu J.Ř. D., s ktorou nasledujúceho dňa spísali sťažnosť.

V súvislosti so svedkyňou K. D. treba uviesť, že táto svedkyňa bola počas prípravného konania vypočutá dvakrát a síce 31. mája 2011 od 10.05 do 11.00 h (č.l. 19-22) a druhýkrát 2. augusta 2011 od 9.05 h do 10.05 h (č.l. 23-25). Obidve jej svedecké výpovede sú v podstatných súvislostiach zhodné. Aj výpoveď menovanej svedkyne na hlavnom pojednávaní bola bezpochyby v zhode s výpoveďami z prípravného konania, resp. tieto výpovede pred súdom o detaily doplnila. Na základe zásady bezprostrednosti a ústnosti skutočne nebola pre súd zasiata ani štipka pochybnosti akýchkoľvek jej svedeckých tvrdení. Hodnovernosť výpovedí menovanej svedkyne preukazuje aj to, že svedkyňa K. D. nemala s obžalovaným žiaden spor a teda nemala dôvod vypovedať, resp. mstiť sa mu. Celý obsah jej výpovedí spontánne nadväzuje na udalosti potvrdené aj ďalšími svedeckými výpoveďami, najmä obrazovým záznamom a listinnými dôkazmi. Všetky tieto skutočnosti sú takého charakteru, že súd nemal dôvod neveriť svedectvu K. D., práve naopak, v plnom rozsahu jej uveril, teda uveril všetkým jej tvrdeniam na základe princípov právnej logiky nemohol uveriť len časti jej výpovedí, ale výpovedí ako celku. Preto považoval za hodnoverné aj tvrdenie svedkyne v tom, že obžalovaný niekoľkokrát zopakoval vetu: „Čo mi viete ponúknuť?“. Za hodnoverné považoval súd aj tvrdenie svedkyne o tom, že žiadané 10 kg balenie jazmínovej ryže obžalovanému ona vyniesla pred predajňu a pri okne predajne mu ju odovzdala do rúk a vrátila sa späť. Preto je pravdivé aj jej tvrdenie o tom, že nemala vedomosť, že obžalovaný bol na kontrole autom.

Svedkyňa K. D. jednoznačne usvedčila obžalovaného v tom, že jazmínovú ryžu v jednom 10 kg balení mu nevložila do kufra auta, ako to obžalovaný tvrdil na hlavnom pojednávaní, resp. na sedadlo auta, ako to tvrdil pred vyšetrovateľom, ale mu ju odovzdala priamo pred predajňou pri okne a do jeho rúk. Navyše, svedkyňa obžalovanému ryžu nevyniesla v bežnej plastovej bielej igelitke, ako to tvrdil obžalovaný pred súdom, ale len tak v rukách, pretože do plastovej bežnej igelitky by sa ryža nezmestila. V igelitke si obžalovaný sám niesol kešu oriešky a nezistené množstvo nápojov po záručnej dobe.

Všetky tieto skutočnosti a detaily uvádzané svedkyňou K. D. korešpondujú s obrazovým záznamom z priemyselnej kamery predajne, v ktorej obžalovaný vykonával úradnú kontrolu. Možno len zopakovať, že z obrazového záznamu, ktorý súd podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku opätovne na hlavnom pojednávaní prehral na technickom zariadení na prenos obrazu a zvuku vyplynulo, že z 54 sekundového záznamu vidno ako svedkyňa s obžalovaným opúšťa predajňu v 17 sekunde a vracia sa späť do predajne v 52 sekunde záznamu, čo znamená, že svedkyňa K. D. bola mimo záznamu cca 35 sekúnd, počas ktorých sa celú dobu, čo nebola na zázname, zdržiavala s obžalovaným pred oknom predajne na pravej strane, kde mu poďakovala za kontrolu a odovzdala ryžu. V zápätí sa vrátila do predajne. Tento obrazový záznam jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností potvrdzuje výpoveď K. D. najmä v tom, že spomínané 10 kg balenie jazmínovej ryže obžalovanému svedkyňa neniesla do auta, ale iba pred predajňu.

Jednotlivým, ale aj súhrnným vyhodnotením všetkých ostatných svedeckých výpovedí, a síce výpovedí J. D. a K. K. K. súd došiel k záveru, že nemal dôvod neveriť ich svedectvám. Ich výsluchy navzájom na seba nadväzovali a plne korešpondovali s výpoveďou svedkyne K. D..

Za zákonný a usvedčujúci dôkaz považuje súd aj obrazový záznam z kamerového systému kontrolovanej predajne Korea Foods, s. r. o. Bratislava, ktorý súd postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku vykonal na hlavnom pojednávaní na technickom zariadení na prenos obrazu a

zvuku. Obrazový záznam bol súčasťou spisového materiálu, bol vyhotovený spontánne bez ohľadu na vykonávanú kontrolu, resp. jej výsledok, plne korešponduje s výpoveďou svedkyne K. D.. V tejto súvislosti je súd bez pochyby názoru, že záznam nebol vyhotovený účelovo na spochybnenie kontroly vykonávanej obžalovaným, prípadne na jeho manipulované usvedčenie. Súd si osvojil názor, že kamerový systém reálne zaznamenal príchod obžalovaného do prevádzky, resp. jeho odchod a následne aj vynášanie jazmínovej ryže svedkyňou K. D. tak, ako ona sama o tom vypovedala. Navyše, tento dôkaz nebol žiadnou z procesných strán nijako spochybnený.

Súd nemal žiadne pochybnosti ani o hodnovernosti listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 269 Trestného poriadku. Z nich treba zvýrazniť najmä záznam o úradnej kontrole potravín č. 28/04/2011/DŽ/1 z 28. apríla 2011 (č.l. 3-6), z ktorého je evidentne zrejmé, že obžalovaný pri kontrole v spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava ako nedostatky zaevidoval iba nemeranie teplôt v predajni a nevykonávanie evidencie vyhotovovania sanitácií. Iné nedostatky v zázname obžalovaný neuviedol. Do pozornosti súd ďalej dáva sťažnosť spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava z 29. apríla 2011 vyhotovenú svedkyňou J. D. a podpísanú konateľom G. I., z ktorej vyplýva evidentné nezákonné správanie obžalovaného X.. N. A. v čase vykonávania kontroly 28. apríla 2011 na spomínanej prevádzke, čo plne korešponduje s výpoveďami svedkýň K. D. a J. D.. Zo sťažnosti je zrejmé, že bola adresovaná na vedomie aj Veľvyslanectvám Veľkej Británie a Kórejskej republiky. V tejto súvislosti súd uvádza, že aj spomínaný listinný dôkaz hodnoverným objektívnym spôsobom preukazuje žiadanie a prijatie úplatku obžalovaným. Veď aký dôvod by mali pracovníci spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava na podanie sťažnosti v prípade, keď obžalovaný v podstate neuviedol nijaké relevantné nedostatky na predajni, okrem tých, ktoré boli odstránené okamžite.

Na základe takéhoto vyhodnotenia dôkazov jednotlivo i v súhrne, súd dospel k záveru, že obhajoba obžalovaného X.. N. A. bola v celom rozsahu vyvrátená. Tvrdenie obžalovaného, že úplatok nežiadal, nepýtal a nezobral s poukazom na už vyššie uvedené dôkazy neobstojí.

Po takomto vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i v súhrne potom vzal súd za dokázané, že obžalovaný X.. N. A. dňa 28. apríla 2011 v poobedňajších hodinách v Bratislave na ul. Bajkalskej 5/C v prevádzke spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava, kde ako inšpektor Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto vykonával úradnú kontrolu potravín v zmysle § 21 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. e) Zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov, oznámil K. D., produktovej manažérke spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava, ktorá v tom čase zastupovala vedúcu prevádzky Seoul Plaza, že v úradnom zázname o kontrole neuvedie zistené nedostatky, ale chce mať z toho úžitok, pretože jeho plat je nízky a v zápätí po otázke: „Čo mi viete ponúknuť?“ od nej za to požadoval bližšie nekonkretizovaný úplatok, pričom v úradnom zázname o kontrole potravín č. 28/04/2011/DŽ/1, okrem chýbajúcich záznamov o sanitácii a meraní teplôt v predajni, neuviedol žiadne ďalšie nedostatky, za čo si vyžiadal a následne zobral 10 kg balenie jazmínovej ryže Double Elefant, dve balenia kešu orieškov a nezistený počet nápojov po záručnej dobe v cene najmenej 28,19 €, čím konal v rozpore s § 61 ods. 1 písm. c) Zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Prijatie úplatku obžalovanému bolo jednoznačne preukázané vierohodnou výpoveďou svedkyne K. D., ale najmä obrazovým záznamom z priemyselnej kamery kontrolovanej spoločnosti, ale aj ďalšími svedeckými výpoveďami a listinnými dôkazmi.

V nadväznosti na to, že vykonaným dôkazmi bolo preukázané, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný X.. N. A., bolo namieste zaoberať sa príčetnosťou jeho konania v čase spáchania predmetného zločinu ako jednou zo základných podmienok trestnej zodpovednosti. Nezistilo sa nič, čo by ho zbavilo trestnej zodpovednosti. Jeho trestná činnosť mu bola jednoznačne dokázaná, ako to vyplýva z predchádzajúcich častí odôvodnenia tohto rozsudku. Nič teda nebránilo uznať ho za vinného zo zločinu tak ako ho právne posúdil v obžalobe prokurátor.

Pre úplnosť je tu potrebné uviesť, že súd v skutkovej vete doplnil skutočnosť, že obžalovaný si vyžiadal a prijal aj nezistený počet nápojov po záručnej dobe, čo bolo dokazovaním nepochybne preukázané. Doplnil tiež cenu 10 kg balenia jazmínovej ryže v sume 28,19 € s tým, že dve balenia kešu orieškov

nebolo možné vyčíslieť vzhľadom k tomu, že na predajni evidovali viacej druhov balení takýchto orieškov a nápoje boli po záručnej dobe.

Trestný čin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona spácha ten, kto v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba ale pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok. Ide o trestný čin, ktorého skutková podstata je naplnená iba v prípade úmyselného zavinenia páchatel'a. Trestný zákon rozoznáva dve formy úmyselného zavinenia - priamy a nepriamy úmysel (§ 15 písm. a), písm. b) Trestného zákona). Páchatel' koná v priamom úmysle ak chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť chránený záujem. V prípade nepriameho úmyslu páchatel' vie, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že sa tak stane, je s tým uzročený.

V konkrétnej trestnej veci z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný X.. N. A. ako inšpektor Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto vykonával úradnú kontrolu potravín v zmysle § 21 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. e) Zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov dňa 28. apríla 2011 v poobedňajších hodinách v prevádzke spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava, pri ktorej produktovej manažérke spoločnosti K. D. oznámil, že v úradnom zázname o kontrole neuvedie zistené nedostatky, ale chce mať z toho úžitok, pretože jeho plat je nízky, a v zápätí po otázke: „Čo mi viete ponúknuť?“ od nej za to požadoval bližšie nekonkretizovaný úplatok. V úradnom zázname o kontrole potravín č. 28/04/2011/Dž/1, okrem chýbajúcich záznamov o sanitácii a meraní teplôt v predajni, neuviedol žiadne ďalšie nedostatky, za čo si vyžiadal a následne zobral 10 kg balenie jazmínovej ryže Double Ellefant, dve balenia kešu orieškov a nezistený počet nápojov po záručnej dobe v cene najmenej 28,19 €. Za úplatok treba považovať každú neoprávnenú výhodu, resp. zvýhodnenie v podobe plnenia majetkovej, ale i nemajetkovej povahy, t. j. také zvýhodnenie, na ktoré nie je právny nárok. Úplatok v danom prípade žiadaný a prijatý obžalovaným mal povahu priameho majetkového prospechu v tovare z predajne. Bez pochybností to vyplýva z vyjadrení svedkyne K. D. a z obrazového záznamu z ich kamerového systému. Vyplýva z nich, že obžalovaný X.. N. A. si z predajne sám vyniesol v bielej plastovej igelitovej taške dve balenia kešu orieškov a nezistený počet nápojov po záručnej dobe a 10 kg balenie jazmínovej ryže mu z predajne vyniesla produktová manažérka spoločnosti K. D.. Protihodnotou úplatku bolo neuvedenie zistených nedostatkov v predajni v podobe neoznačených výrobkov a v predaji výrobkov po záručnej dobe, čo obžalovaný zámerne zdôvodňoval pokynom riaditeľa Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy. V skutočnosti však zo strany obžalovaného išlo o získanie evidentného majetkového prospechu. Nakoľko postihovanie osôb podozrivých z trestných činov inšpektormi z Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy v rámci vykonávania úradných kontrol predstavuje plnenie celospoločensky významných úloh, ktoré presahujú rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, jednoznačne možno vyvodiť záver, že obžalovaný úplatok žiadal a prijal v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd potom ustálil, že obžalovaný sa v čase skutku dopustil zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona. S poukazom na spôsob spáchania zločinu nemal súd žiadne pochybnosti o tom, že sa ho obžalovaný dopustil v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona.

Spáchanie trestného činu prijímania úplatku verejným činiteľom je kvalifikovaným znakom skutkovej podstaty tohto zločinu podľa ods. 2, § 329 Trestného zákona. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný X.. N. A. úplatok žiadal a prijal ako inšpektor Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto v súvislosti s plánovanou úradnou kontrolou v spoločnosti Korea Foods, s. r. o. Bratislava. Bezpochyby to vyplýva z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní. Rozhodnutím vedúceho služobného úradu č. 475/2008/875/2009 z 20. marca 2009 bol obžalovaný vymenovaný do stálej štátnej služby v odbore 2.10 pôdohospodárstvo s miestom výkonu štátnej služby Regionálna veterinárna a potravinová správa Bratislava - mesto. Z opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta obžalovaného vyplýva, že okrem iného pripravuje rozhodnutia k ukladaniu pokút, ako aj prejednávania priestupkov na základe skutočností zistených pri výkone úradnej kontroly, zisťuje príčiny nedostatkov, osoby za ne zodpovedné a nariaďuje opatrenia na ich odstránenie. Jeho výstupmi sú hlásenia, výkazy o činnosti, ukladanie opatrení a najmä rozhodnutia. Aj z vyjadrenia svedka K.. K. K., vedúceho služobného úradu, riaditeľa Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto a priameho nadriadeného obžalovanému vyplynulo, že obžalovaný ako

inšpektor bol oprávnený ukladať blokové pokuty v priestupkovom konaní, resp. dávať návrhy sankcií v správnom konaní. Mimo iného bol obžalovaný ako inšpektor oprávnený vykonať opatrenia na stiahnutie neoznačeného tovaru z predajne, resp. stiahnutie tovaru predávaného po záručnej dobe. Navyše, obžalovaný pri kontrole postupuje podľa Zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov, ktorý je jeho základnou právnou normou pri vykonávaní príslušných úradných kontrol na prevádzkach. Obžalovaný sa zločinu prijímania úplatku dopustil počas výkonu služobnej činnosti, a teda v postavení inšpektora Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Bratislava - mesto. Podieľal sa v čase činu na plnení úloh spoločnosti a štátu a požíval pri tom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Disponoval oprávneniami a povinnosťami inšpektora štátnej veterinárnej a potravinovej správy pri kontrole a zisťovaní nedostatkov na základe Zákona č. 150/1995 Z. z. o potravinách v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nemal súd žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný bol v čase prijímania úplatku verejným činiteľom v zmysle § 128 ods. 1 Trestného zákona. Za týchto okolností potom súdu nič nebránilo konanie obžalovaného X.. N. A. právne posúdiť i podľa ustanovenia ods. 2, § 329 Trestného zákona.

V rámci úvah o postihu obžalovaného mal súd na zreteli predovšetkým účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, teda potrebu chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tým výchovne pôsobil aj na ostatných členov spoločnosti, najmä ďalších možných páchatelov podobnej trestnej činnosti a zároveň ich odradiť od páchania trestných činov.

Druh trestu tu bol daný zo zákona, teda odňatie slobody podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona. Pri určení výmery trestu súd na základe § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Útok obžalovaného smeroval voči dôležitému zákonom chránenému záujmu, ktorým je záujem spoločnosti na riadnom, bezchybnom a zákonom obstarávaní veci všeobecného záujmu, akým vykonanie úradných kontrol inšpektorom štátnej veterinárnej a potravinovej správy bezpochyby je. Navyše, uvedený záujem obžalovaný porušil ako verejný činiteľ. Táto skutočnosť zvyšuje nebezpečnosť činu pre spoločnosť, ktorú zákonodarca premietol aj do prísnejšieho trestného postihu páchatel'a, vyplývajúceho z ustanovenia § 329 ods. 2 Trestného zákona. Pri hodnotení významu chráneného záujmu mal súd takisto na zreteli skutočnosť, že korupcia predstavuje v súčasnosti závažný celospoločenský problém.

Ostatné kritériá určenia druhu trestu a jeho výmery vyplynuli konkrétne z vyššie uvedených skutkových zistení. Súd tu vzal do úvahy najmä snahu obžalovaného úplatkom ovplyvniť zákonné fungovanie verejného činiteľa s cieľom porušenia jeho základných funkčných povinností. Ďalej tu súd prihliadol na okolnosti týkajúce sa miesta a času spáchania zločinu, tiež na okolnosti, čo pôsobili na obžalovaného a na rôzne sprievodné okolnosti. Súd vzal do úvahy ich druh a povahu konania obžalovaného.

Obžalovaný X.. N. A. bol v správe o povesti od svojho nadriadeného hodnotený kladne tak, že od 1. augusta 2006 je zamestnaný v služobnom úrade Regionálna veterinárna a potravinová správa Bratislava - mesto. Do stálej služby bol vymenovaný 22. marca 2009. Pracoval vo funkcii samostatný radca a od 1. júla 2010 vykonával funkciu odborný radca. Pracovne bol zaradený na odbor hygieny potravín a úradnej kontroly potravín, oddelenie potravín a surovín rastlinného pôvodu. Vykonával kontrolu hygieny potravín a úradnú kontrolu v podnikoch a zariadeniach, ktoré spracúvajú a vyrábajú potraviny a suroviny rastlinného pôvodu a úradnú kontrolu potravín v obchodnej sieti. Všetky pracovné úlohy vyplývajúce z funkcie si plnil načas a na dobrej odbornej úrovni. Nebol disciplinárne riešený. Povahovo je skôr introvert. So svojimi kolegami udržiaval zväčša pracovné vzťahy. Na základe obvinenia zo spáchania úmyselného trestného činu bol obžalovaný dňom 1. augusta 2011 vedúcim služobného úradu zaradený mimo činnej štátnej služby.

V mieste bydliska je o obžalovanom X.. N. A. známe, že je slobodný a trvale prihlásený na adrese N., K. ulica č. X u rodičov v bytovom dome. Obžalovaného neevidujú ako problémového občana.

Obžalovaný X.. N. A. doposiaľ nebol súdom trestne stíhaný.

V úzkej súvislosti s týmito hodnoteniami a osobnými pomermi obžalovaného, súd posudzoval možnosť jeho nápravy. Tu prihliadol na jeho správy o povesti od zamestnávateľa a z miesta bydliska a vzal do úvahy všetky okolnosti, ktoré vyplývali o osobe obžalovaného z trestného spisu. V nadväznosti na to treba povedať, že v jeho osobnostnej skladbe neboli zistené závažné negatívne známky, a preto bolo možné pripustiť záver, že prognóza jeho nápravy a prevýchovy je priaznivá, najmä ak sa na neho bude pôsobiť primeraným trestom. Vzhľadom na skladbu jeho osobnosti je primeraný trest odňatia slobody najúčinnnejším prostriedkom nápravy. U takých jedincov, ako je obžalovaný, práve primeraný postih vytvorí účinné zábrany pre zopakovaním podobných deliktov a vezme si z trestu dostatočné ponaučenie. Súd teda dospel k záveru, že možnosť nápravy a prevýchovy obžalovaného je dobrá, nádejná.

Ďalej súd zistil, že obžalovanému poľahčovalo, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona).

Obžalovanému nepriťažovala žiadna z okolností uvedených v 37 Trestného zákona.

Za spáchanie zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 2 umožňuje Trestný zákon dospelému páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na päť rokov až dvanásť rokov. Pri určovaní trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažných poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Trestného zákona). Vzhľadom k tomu, že súd u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu a žiadnu priťažujúcu okolnosť, znamená to, že u neho v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, čo ďalej znamená, že horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa znižuje o jednu tretinu, teda z dvanástich rokov na deväť rokov a osem mesiacov. Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj súhrnne, pokiaľ mali význam pre výrok o treste a slúžili v tomto smere na prospech obžalovanému i proti nemu, došiel súd k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a zákonných hľadísk, je trest odňatia slobody vymeraný obžalovanému na samej dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, a síce päť rokov, ukladaný podľa § 329 ods. 2 s poukazom na § 36 písm. j) a s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona. Takéto úvahy súdu majú oporu najmä v dobrých, nádejných možnostiach nápravy obžalovaného, v priaznivých hodnoteniach jeho osoby a tiež v prevahe poľahčujúcich okolností.

Obžalovaný X.. N. A. nebol doposiaľ súdom trestaný, čo znamená, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a preto ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu, a síce do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal zločin v súvislosti s plnením svojich služobných povinností v postavení inšpektora Štátnej veterinárnej a potravinovej správy, mal súd za to, že obžalovanému pre splnenie účelu trestu je potrebné uložiť i trest zákazu činnosti v zmysle § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Trestný zákon umožňuje uložiť tento druh trestu na jeden rok až desať rokov. Trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis. V danom konkrétnom prípade teda súd uložil obžalovanému X.. N. A. trest zákazu činnosti spočívajúci vo výkone funkcie inšpektora Štátnej veterinárnej a potravinovej správy. Po vyhodnotení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj súhrnne, pokiaľ mali význam pre výrok o treste zákazu činnosti a slúžili v tomto smere na prospech obžalovanému i proti nemu, došiel súd k záveru, že objektívnym vyjadrením zistenej trestnej činnosti a príslušných zákonných hľadísk je trest zákazu činnosti vymeraný obžalovanému v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby, a síce vo výmere päť rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15. dní odo dňa oznámenia rozsudku, pokiaľ sa ho oprávnená osoba výslovne nevzdala. Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka. V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, manželka a družka, pokiaľ to nie je proti jeho vôli. Odvolanie proti rozsudku sa podáva prostredníctvom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku na Najvyšší súd SR v Bratislave.